

»Pasijon« so v polnem teku. Popolnoma nove kulise je naslikal slikar gospod Vipotnik iz Žalca. Vse stare judovske in rimske obleke si je društvo izposodilo v Ljubljani. »Pasijon« se bo igral trikrat in sicer v soboto dne 21. februarja ob sedmih zvečer, v nedeljo dne 22. februarja in v nedeljo dne 1. marca popoldne ob treh. Ta igra obeta biti res nekaj novega za Vojnik, ker vlada za igro veliko zanimanje tudi v sosednjih župnijah.

Sv. Jurij ob južni žel. Slovensko katoliško prosvetno društvo je vprizorilo že dvakrat igri »Mati in sin« ter spevoigro »Snubačik«. Naša skromna dvorana je bila pri zadnji predstavi docela premajhna. Mnogo ljudi je moralo zapustiti dvorano, ne da bi videli predstave. Zato še na splošno željo ponovi naše Prosvetno društvo zadnjič to predstavo na pustno nedeljo dne 15. februarja v dvorani Katoliškega doma in sicer popoldne po večernicah ob treh. Vidi se, da imamo mi Sentjurčani precej smisla za našo prosveto in bomo s svojo obilno udeležbo pokazali to tudi še na pustno nedeljo. Ni svidenje v Katoliškem domu!

Smarje pri Jelšah. Na predpustno nedeljo vprizori Prosvetno društvo igro »Stari in mladi«. Prijatelji naše prosvete se vabite posebno zdaj, da se za predpust pošteno razveselimo. Čisti dobiček za bo uporabil za popravilo odra. Prijazno vabljeni tudi iz sosednjih župnij! — Prosvetna knjižnica je odprta vsako nedeljo. Le pridno si izposojajte knjige!

Sv. Vid na Planini. Kdor se želi na pustno nedeljo dne 15. februarja iz srca nasmejati in razvedriti, naj pride popoldne ob treh v našo društveno dvorano, kjer bodo naši vrli igralci vprizorili burko »Težke ribe«. Ker se bo čisti dobiček porabil v dobrodelne namene, zato ste prijatelji poštene zabave prav prijazno povabljeni!

Razvanje pri Mariboru. Dne 19. januarja je imelo naše Gasilno društvo svoj redni občni zbor. Iz poročil načelnika g. Ivana Visočnika, kakor tudi od strani tajnika in blagajnika je bilo razvidno marljivo in neutrudno delova-

nje društva. Občnemu zboru so se tudi priključile volitve odbora in sicer so bili izvoljeni: načelnik Visočnik Ivan, njegov namestnik Onič Matija, poveljnik Colhter Anton, tajnik Lubajšek Herman, blagajnik Kozar Simon, preje Kac Miha star., kateri je izvolitev odklonil, vodja plezalcev Lubajšek Herman, njegov namestnik Visočnik Štefan, vodja brizgalcev Kaloh Franc, njegov namestnik Lebe Slavko. Kot strojnik in šofer Čelofiga Ivan. Zelo težavno je bilo delovanje v minulem letu in sploh v sedanjih časih, ali vsled vzornega vodstva načelnika in marjivega sodelovanja odbora in članstva bo društvo tudi letos delovalo v smislu svojega namena!

Ruša. Naši drvarji na Pohorju so že davno, ko je še kopnel prvi sneg, napovedovali, da prva mila zima ne bo edina, temveč da prava zima še le pride. Sklepali so to po stari skušnj iz raznih znamenj v naravi. In res, prav so imeli. Nebo jim je dalo pretekle dni snega več kakor so ga pričakovali. Zdaj bodo pa že lahko spravljali drva in plohe s Pohorja y dolino.

Gradišče pri Sv. Duhu. Dne 28. januarja t.l. se je poročil v tukajšnji župni cerkvi sv. Duha kmečki fant Anton Rojak s pridno kmečko mladenko Jožefo Ogrin. Vlač. gospod župnik je v primernem nagovoru označil pomen sv. zakona. Ženina so počastili za slovo od samskega stanu njegovi tovariši s tem, da so pri sv. maši svetili. Za starešino sta bila gospod župan Štibler Anton in občinski svetovalec Tacer Ivan. Ob pogledu na srečen novoročen par sta bila oba roditelja od veselja ginjena do solz. Bog naj da srečo in obilno blagoslova!

Razbor pri Slovenjgradcu. Po dolinah je že zgnil sneg, pri nas se pa joče naprej in kar ne more proč, tako se mu je priljubil gorati Razbor. Za naše voznike to ni, oni ne gledajo na mraz, naj škriplje kolikor hoče, samo da gredo lahko sani po ledenem tiru. Zdravi so ti hribovci, zlasti moški, ženske pa že ne več tako, sicer je pa tudi še precej povoljno njihovo zdravstveno stanje. — Mladičiči našega izobraževalnega društva pa so radi na smučeh. Jim gre še precej dobro; če kdo pade, pa se ne zmeni zato. Prav tako, fantje, le korajžo; nedolžna in zdrava zabava brez greha. Za knjižnico ste tudi vneti, pa še na igre ne po-

zabite. — Sv. Uršula je osamljena, pa ne tako, kakor bi si kdo mislil. Gospod poštni upravitelj iz Slovenjgradca se ne ustraši pota tudi v zimskem času ne in skrbi lepo za turistovski dom, ki je res nekaj lepega, vabljivo. Čast temu gospodu, pa tudi vsem drugim članom Planinskega društva, ki gredo gospodu upravitelju na roko! — Otroci se bojijo, kdaj pride bavbar in kakšen bo, če bo hud, pa ta ne bo tako grd, kakor je bil 5. decembra, da ne bo hud, bodo pa oskrbeli starši, ki bodo po možnosti radi pošiljali deco v šolo, deca pa se bo pridno učila in lepo obnašala; tako pa nihče ne bo šel v koš.

Slovenjgradec. Lepo je storil lastnik tuk. tovarne meril gospod Ivan Mikolič, ki je za letošnjo Novo leto s primerno denarno nagrado nagradil svoje delavce. Na okrog 75 delavcev je razdelil blizu 10.000 Din. Dobilo je 53 delavcev po 50 Din, 6 delavcev po 40 D, 6 delavcev po 70 Din, 4 delavci po 60 Din, 5 delavcev po 100 Din, 1 delavec po 250 Din. 2 uradnika sta prejela po 1500 Din, obratovodja in strojevodja pa sta prejela dvojno plačo. Misli si moramo, kako so bili delavci veseli, ko so prejeli za svoj trud in delo to posnemanja vredno nagrado. Bog daj, da bi ta vzgled rodil zanaprej mnogo posnemovalcev.

Trbonje pri Vuzečih. Kakšen respekt je napravila taksa na samce, se že sedaj vidi. Prav pridno se pripravljajo na zakonski jarem. Kakor se sliši, bodo neveste iz Smartna pri Slovenjgradcu. Kakor je že tukaj navada, se poščejo neveste od daleč. — Popotniki, ki se pripeljejo na postajo Trbonje, se razgledujejo, kje bi bila pot v vas. Najbližja steza nam je zabranjena, katere smo bili vsi vajeni. Sedaj morajo hoditi potniki daleč okrog na vlačne zavore. Najlepšo pot imajo Gortinčani. Nam Trbonjčanom pa je mnogo podaljšana.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na Svečnico je bil za ugledno Cafovo rodbino vesel dan: cerkvena blagoslovitev nove hiše, ki je največja v našem kraju. Gospod svetnik je v nagovoru poudaril božje temelje dela v ljubezni, pravčnosti in strahu božjem, na katerih stoji ta hiša in mora stati vsaka krščanska hiša, če hoče uživati božje varstvo in blagoslov. V veselju družbi sorodnikov in sosedov se je nabralo za novo bogoslovje 223 Din.

Ste naročeni na list NEDELJA ?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilja iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljca« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE,
Maribor, Slomškov
trg 20.

Franček, je zasadil Guzaj vanj svoj kačji pogled s strašno obdolžitvijo: »Ti si prvi, ki me je nalagal in prikril znatni del plena. Tam in tam si zakopal denar in se upal med nas kot Judež kljub najsvetejši prisegi, da boš vsikdar in povsod odkrit napram glavarju ter tovarišem!« Obdolženi in nahruljeni je prebledel, kolena so mu zašklebetala, jezik se mu je zapletal zaradi smrtnega strahu kakor v pijanosti, niti razumljive besede zagovora ni spravil iz sebe. Vsi so stiskali pesti in grozili škripajoč z zobmi prve-mu lažnjivcu iz njihove srede — da, izdajalcu! »Sami obračunajte z njim po naših postavah!« je zapovedal glavar in se poslovil od razhajajočih se s stiskom roke.

Sodba guzajcev je bila kratka, a strašna! Za roke, noge in vrat so ga privezali k bukvi z zamašenimi usti, da se ni mogel niti ganiti, ter se oddaljili eden za drugim. O ti ubogi Boštale, komaj dobrih 25 let star, bo moral umreti po roparskem brezsrčnem zakonu zaradi nekaj deset goldinariev od lakote nepodpisno strašne smrti.

In ko se bo poslovila duša, bo ostalo truplo ob drevesu, dokler ne bo razpadlo do kosti, ki bodo pričale, da je bil tukaj obsojen na smrt po Guzajevi postavi bogznaj kedo. Končal in segnjal bo brez groba žalostnejše ter slabše nego nema zver. Zima smrtno groze je pretresla Boštaleta po celem telesu v zavesti, da se mu bliža počasna zadnja ura brez najmanjšega upa na odpo-moč. Ko bi ga bili vsaj ustrelili ali pobili, da bi bil mrtev takoj, bi jim bil hvaležen, a sedaj to več nego mučeniško počasno umiranje pri popolnoma zdravem telesu in polni zavesti! Ko bi tudi ne imel zamašenih ust in bi upil iz polnega grla, kedo neki bi ga slišal od tod, ko ni po leta in leta na ure daleč niti enega človeka! To so bile ure peklenjskih muk in razmišljanj, katere je prebil ob bukvi Franček, prvi Guzajev kaznjene, ki je bil pahnjen v najbolj kruto smrt ob priliki tolovaškega florjanjevanja. Zblaznel bi bil pred smrtjo, da mu niso udarili na uho že bolj na večer od spodaj navzgor proti njegovi smrtni mučilnici bližajoči se koraki.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Naši zvonovi so kaj žalostno ubrani, zato je bila njih turobno petje posebno na mestu ob smrti 23-letne mlinarjeve hčerke Tončke Ivančič, ki jo je v cvetu let pobrala nemila smrt. Skoraj cela župnija se je udeležila njenega pogreba, ki so ga nekdanji pevki in družbenici Marijini njene družbene sestre tako lepo uredile. Po težkem trpljenju hude bolezni naj na veke z angeli prepeva Bogu in Mariji! — Zadnji teden je nastalo živahno vrvenje poleg našega pokopališča: razširiti ga je treba, zato se pa mora radi nizke lege svet dvigniti. In tako so se farani dogovorili, da navozijo toliko zemlje, da bo dosežena zadostna višina. Na isti način so naši predniki dvignili sedajno pokopališče, da so v zimi 1842—1843 s pridnim navažanjem sebi in potomcem omogočili pokopanje = mesto potapljanja.

Sv. Barbara v Slov. gor. Novega nimamo bogve kaj poročati, kakor to, da se prav pridno ženimo. Posebno slovesno žentnino smo imeli v Jablancih, odnosno v Ruperčah. Poročil se je posestnik Jakob Ribič z Zaliko Pečovnik od Sv. Marjete ob Pesnici. Naj jim a podeli Bog vso srečo!

Velika Nedelja. Pogorel je naš posestnik Kukovec na Vičanskem vrhu. Požar je zanečela hudobna roka. Povzročitelja so orožniki že spravili na varno.

Ormož. Pred dnevi se je zgodilo v bližini Ormoža grdo dejanje, ki je vzbudilo mnogo govorenja, ugibanja in ogorčenja. Okrog 7. ure zvečer je šla šiviljska vajenka Sovič L. doma s Strmca nad Lešnico, od pouka na obrtnonadaljevalni šoli v Ormožu mimo pokopališča domov. Blizu križa, ki so ga svoječasno postavili ob dovršitvi ceste Ormož—Sv. Tomaž, je planil proti dekletu nek moški, ga začel obdelovati s kamenjem po glavi in z nožem po licu in roki. Ali je hotel prerezati vrat in dekle umoriti? Kdo to ve? Ker je dekle močno kričalo na pomoč, se je moški najbrže prestrašil in izginil v gozd ob cesti. Napadenka se je vsa okrvavljena privlekla do prve hiše ob cesti, do Kovačevih, od koder jo je hišni gospodar peljal v bolnico, kjer so izprali in obvezali rane. Kdo je bil napadalec? Sovičeva od prvega trenutka dosledno in vstrajno brez kolebanja trdi, da je bil to nek oženjen moški domačin iz sosedne fare, ki da se je z njim sešla blizu pokopališča, ga pozdravila, ne da bi ji bil ta kaj odzdravil. Pustil jo je od zadaj, pa se na zgoraj omenjenem mestu umaknil za hip s ceste in potem planil proti nji. On pa trdi, da ni res in da dekleta sploh ni videl, čeprav prizna, da je šel okrog 7. ure iz Ormoža domov in domači potrjujejo, da je bil okrog 8. ure doma. Čigava bo obveljala? Ljudstvo sicer želi, da bi osumljenec ne bil tega storil, ker je iz dobre in spoštovane hiše, a želi tudi, da bi se pravica izkazala in da bi nedolžno, mlado dekle dobilo zadoščenje in odškodnino, ker je po desnem licu od ušesa do ust razrezano in za vse življenje spačeno po obrazu. Ljudje tudi mnogo ugiba, kaj naj bi bil vzrok napada, ki je dozdaj edinstven v teh krajih, odkar ljudje pomnijo.

Ormož. Komaj se je nekoliko poleglo razburjenje zaradi napada na Sovičevo, že se je zgodil zločin, ki je zahteval kot žrtev zakonskega moža v najlepših letih. Dne 4. februarja sta bila tu poročena vzorna mladenič in dekle Ročkar Martin in Kuster Marija iz Loperčic. Kakor skoro povsod, so prišli tudi na to gostijo nepovabljeni gostje. Pustni čas je vzbudil mladostne spomine tudi v treh zakonskih možeh, da so se preoblekli v maskare in

prišli na gostijo piti, plesati in popevati. Med temi je bil tudi 36letni Šulek Matija, najemnik v Loperčicah. Bil je izvrsten pevec, spreten plesalec in je znal vso družbo prijetno ter dostojno zabavati. Toda do »gostuvanjske« hiše so se priplazili tudi neki drugi »pomalaj« ali prežarji, fantje iz Šalovec iz središke župnije. Eden izmed njih, neki Jurkovič, znan vročekrvnež, je začel izzivati in groziti Šuleku, da ga bo ustrelil, če ne gre spat. Kaj mlad, neizkušen fant naj goni spat zakonskega moža, ki je poleg gorja svetovne vojne še marsikaj drugega na svetu izkusil? Kri je bila razburjena, zločin spočet. Ko je Šulek stopil iz hiše, je iz daljave kakih 10 metrov Jurkovič pomeril nanj z vojaško karabinko, oddal par strelcev, katerih eden ga je spredaj zadel, da je šla krogla skozi celo truplo in povzročila izkrvavitev. Dobri ljudje, posebno ženske, so se za ranjenca kljub splošni zmedii takoj zavzeli, ga odnesli v sosedno Čerņičevo hišo. To se je zgodilo okrog ene ponoči. Šulek je ohranil zavest do zadnjega diha in v velikih bolečinah klical in prosil, naj hitro pride duhovnik. V zjutrajnih mrzlih urah je mašnik hitel z Najsvetejšim, toda našel je v Čerņičevi hiši ranjenca — mrtvega. Pretresljivo je bilo gledati ob mrtvem moževem truplu v tuji hiši ženo Marijo, ki je šele pozno zvedela za nesrečo in komaj pred nekaj dnevi porodila četrtega otroka. Kdo bi le kaj slutil, da bo Matija Šulek, tako zdrav in krepak in postaven, počival na humskem pokopališču poleg stare Terezije Vajda in mlade Alojzije Medik, pri katerih pogrebu, ki se je istočasno vršil komaj pred 14 dnevi, je še tako krepko pomagal peti nagrobno-pesem? O, še je dosti veliko preveč divjačina po naših selih in vaseh! In zdi se, da vedno več . . .

Godemarci. Ponoči v soboto dne 31. januarja se je priplazil neznan uzmovič na podstrešje g. Franca Zemljiča, posestnika v Godemarcih. Uzmovič je pač mislil, da si bo priskrbel za pust epa-pečenko, pa se je varal. Na podstrešju ni našel nič drugega, kakor 1 klobaso in kos slanine. Ker ni našel nič pripravnega, si je izposodil eno kožo podplatov. Škoda znaša 150 Din.

Čadram. V nedeljo, 1. februarja, je preteklo 10 let, odkar deluje pri nas kot župnik gosp. Franc Hohnjec. Ni to sicer dolga doba, pa je vendar tako znatna, da smo jo župljani slovesno praznovali, kakor to zasluži osebnost in delovanje našega gospoda župnika. Najpoprej so svojemu župniku-katehetu izrazili spoštovanje in hvaležnost šolski otroci, ki so v to svrhu sami okrasili šolske sobe ter s čestitkami in cvetjem dali izraza svojim čustvom. S svežim cvetjem je tudi bil bogato okrašen veliki oltar, na katerem je g. župnik v nedeljo daroval sv. mašo-zahvalnico. Na predvečer, v soboto večer, so pevci in pevke cerkvenega pevskega zbora in Prosvetnega društva pod vodstvom g. organista Srebreta priredili g. župniku podoknico, ki so se je tudi udeležili člani odbora Prosvetnega društva in načelstva Posojilnice. Pri tej priliki je župan občine Okoško g. Franc Flor s prisrčnim nagovorom izročil g. župniku diplomno častnega občanstva, ki ga mu je podelil občinski odbor te občine na svoji seji 25. jan. t. l. v priznanje in zahvalo za vseobče njegove zasluge v prid župljanom. Občinski odbor občine Oplotnica pa je na svoji seji 1. t. m. soglasno sklenil, da izreče g. župniku zahvalo za javno delovanje v prid občini in njenim prebivalcem ter mu k 20letnemu jubileju mašništva, kakor tudi k 10letnemu jubileju delovanja v naši župniji iskreno čestita. Kar sta it dve občini sklenili in izjavili v imenu

prebivalstva, je bilo vsem župljanom govoreno iz srca. Naš g. župnik deluje navdušeno in požrtvovalno ne samo v cerkvi in šoli, mar več tudi v krščanski prosvetni organizaciji, v raznih gospodarskih organizacijah, v javnem življenju, v občinskem odboru in kot podnačelnik okrajnega čestnega odbora. Naj ga Bog ohrani še več desetletij ter blagoslovi njegovo delo!

Žetale. Na veseli gostiji Antona Kores in Ane Sivec v Vinarjah so svatje izlicilirali svinjsko glavo za 101 Din. Na predlog sata mejaša Janeza Napasta so sklenili poslati izkupiček za misijone. Bog živi in blagoslovljaj mladi par in vse darovalce in še posnemovalce!

Smartno v Rožni dolini. Dne 2. februarja je obhajal g. Blaž Tratnik, posestnik, trgovec in gostilničar, 60letnico svojega rojstva. Častitamo in želimo: Še na mnoga leta!

Braslovče. Na Svečnico se je poročila Frančiška Plaskan z veleposestnikom in lesnim trgovcem iz Rečice ob Savinji. Bila je zvesta članica Marijine družbe. Obilno sreče! — Dne 7. februarja je umrl triletni sinček gospoda nadučitelja Levšina za davico. — V ponedeljek se je vršil občni zbor Kmetijske prodajne zadruge. Čeravno je bilo preteklo leto manj prometa, pa vseeno izkazuje nekaj tisoč dinarjev dobička. Želeti je, da bi se je člani še bolj posluževali in kupovali vse potrebščine pri njej kot do sedaj!

Makole. V Makolah pri Poljčanah sta umrla vzgledna zakonca Štefan in Marija Švagan v lepi starosti nad 770 let. Oče je bil čevljar ter posestnik, ki je dobro vzgojil svoje tri zalujoče sine.

Vojnik. Predragi »Slovenski Gospodar«! Kr. poštna uprava je dala pri nas prepleškati vse poštne nabiralnike. In sedaj se mi zdi, da mi tak rdeček pobarvan nabiralnik kar kliče: vrzi notri pismo! Pri tem se spomnil, da ti rad izveš novice, da jih potem drugim poveš. Napisal sem pismo in smuk z njim v rdeč poštini nabiralnik. Sedaj čitaj! — Naši korajžni fantje in dekleta so sklenili, da bodo napravili prvo nedeljo v postu najlepšo in najzanimivejšo igro: Pasijon. Pri igri nastopa nad 50 oseb. Na to igro bi že danes vabil vse mlade in stare Vojničane, pa tudi sosede iz drugih far! — V naši ljudski šoli se vrši v teh mesecih kmetijski tečaj za gospodarje, gospodinje in odrastlo mladino. Predavanja se vrše vsako nedeljo po rani maši. Želeti bi bilo, da se tečaja udeleži vsak, kdor se peča s kmetijstvom. Kaj pomaga »jamrati« o slabih časih, pa pri tem omalovaževati vsak dober svet in pouk. — Naj povem še to, da se vrši pri nas gospodinjski tečaj, katerega se tudi udeležuje precej deklet iz bližnje Nove cerkve. Kaj pa naša dekleta? Pa ne da bi znala že preveč!

Šmarje pri Jelšah. V soboto se je podala K Bogu na večni počitek od nas vseh spoštovana Ana, žena Jurja Vreže, s katerim je celih 41 let živela v srečnem zakonu. Vseskozi skrbna in dobra gospodinja je bila predvsem bogoljubna krščanska mati. Prvega sina Albina odločila za duhovski stan, pa ga je Bog v najlepši mladosti k sebi poklical; starejši sin je razumen kmetovalec, drugi se je posvetil finančni službi v Mariboru in najmlajši z vne mo deluje kot učitelj v Šošanju; starejša hči je pa zvesta gospodinja in srečno poročena so dve v Ššmarju in ena v Mariboru. »Slovenski Gospodar« je v njeni hiši vselej zavzemal odlično mesto in so se rade čitale in izposojevale dobre knjige. Veliko moliti, pridno delati in veselo prepevati, je bila navada v Jurjevi hiši. Ni se potem čuditi, da se je v potki

deljek dne 9. februarja na zadnji poti dobre žene in blage matere zbralo toliko prijateljev in znancev od blizu in daleč in da so tako iskreno molili za njeni večni mir in pokoj! Bog jim vsem povrni požrtvovalnost v hudi zimi!

Cerovec pri Rogaški Slatini. Težkim srcem naznanjamo cenj. čitateljem »Slov. Gospodarja« žalostno vest, da nas je za vedno zapustila od kapi zadeta naša vaška mati dne 30. m. m. velikoposestnica in gostilničarka gospa Antonija Stojnšek (po domače Frštajnska mama) v starosti 65 let. Vdova že 24 let, bila je vedno vzorna žena in gospodinja in blaga mati. Blaga mati pa ni bila samo svojim otrokom, ampak revežem in vsem tistim, ki so se v raznih potrebah k njej zatekali. Njena roka je bila zelo radodarna, beseda pa tolažljiva. Najboljši dokaz temu služi naziv »mama«, saj so jo vsi vaščani iz naše in celo iz sosednih vasi, bodisi stari ali mladi, klicali samo za mamo. Odkar je bila vdova, je tudi imela bridke ure, ker so ji v teku zadnjih 6 let umrli njeni štirje odrasli otroci in tako tudi med njimi njena nad vse ljubljena hčerka Amalija, katero ji je njen soprog zapustil kot šest tednov starega otroka. Mati je za to ljubljeno hčerko tako žalovala, da se je bilo bati, da bo od žalosti umrla in so jo morali njeni domači odpeljati iz doma v sosedno vas, da ni njeno oko videlo pogreba nad vse ljubljene hčerke. Počivaj v miru, draga naša mama! Ker se nam tukaj bila vedno dobra mati, te prosimo, da tudi tam gori prosiš za nas med angelskimi zbori!

Tekačevo pri Rogaški Slatini. Tudi mi gremo z novim letom naprej. Tu, v tej mali vasi nas je šest gospodarjev naročenih na naš stanovski list »Slovenski Gospodar«. — Prav mehka zima vlada letos. Skoro bi želeli bolj ostre, ker se bojimo, da bi ne bilo to prav ozimino. — V gozdu nad vasjo prebiva zvito-repka. Večkrat se oglasi ta nepoklicani gost v vasi. Enemu kmetu je uprav pred prazniki pofullila mastnega petelinčka. Zato prosimo merodajno osebnost, da malo zredči to škodljivo zalego.

Buče. Dne 25. januarja je umrla Marija Bizjak, najstarejša oseba v celj. župniji. Dosegla je visoko starost 95 let. Bila je do zadnjega čila, čitala je brez naočnikov, delala še zadnjo jesen na polju in zapela tudi kako pesem. Naj v miru počiva! Njenemu 70letnemu sinu Antonu, posestniku na domu in zvestemu naročniku »Slovenskega Gospodarja«, ki že dalje časa boleha, želimo zopetnega zdravja, da bi še več let živel brez skrbi na svojem posestvu, kajti tudi on spada med one srečne družine, ki bodo oproščene vseh davkov. Imela sta z ženo Mico 15 otrok, od katerih še živi 12 in sicer 9 fantov in 3 hčere. Vsa čast taki materi, ki je pri tolikem številu otrok in pri 67 letih skoro še mladeniško krepka in zdrava!

Dobje pri Planini. V Dobju bo od 22. februarja do 1. marca t. l. svetil misijon pod vodstvom čč. gg. lazaristov iz Celja.

Sv. Rupert nad Laškim. Preveč tih smo skoro postali v novem letu: vse nas tlačijo, pritiskajo nas davki, še večja skrb, odkod dobiti denar, ko nimamo kaj prodati; če pa kaj ponujamo, nima nobene vrednosti. Samo snega pa bi lahko in poceni veliko oddali, imamo ga namreč velike zaloge; še stari ni skopnel, že je prišel v petek dne 6. februarja novi in pada vedno dalje, in burja hrlije sem od Kalobja, da smo kakor v planinah. Vendar pa smo še precej korajžni: 11 parov zakonskih kandidatov in kandidatinj je bilo eno nedeljo oklicanih, zavrtimo se tudi nekoliko, četudi pijemo ob letošnji suši zelo skromno pijačico; pa ugnati se le ne damo. Še smrt ni pozabila

na nas: dne 4. februarja smo imeli kar tri mrljice: umrl je 76letni prevžitkar Janez Deželak v Trobendolu, po domače stari Mišel; preminul je 83letni Martin Zorko v Glažuči, in pridružil se je tema starčkoma še otročiček Matilda Lapornik iz Malebreze; naj počivajo v miru! — Pred uzmoviči in sleparji smo v teh bregih in senčnih koteh še precej varni, pa čisto iz vidika nas tudi taki »junaki« niso še pusili. Kaj se je pred kratkim zgodilo v Trobendolu? Pride na večer v neko hišo, kjer se je mlada nevesta pripravljala na poroko, neznan človek, se izda za mašinista z dobro službo in bodočega dediča celega milijona kron po stari teti tam nekje v Loki pri Zidanem mostu. Začne pregovarjati mlado nevesto in se smukati okoli nje, češ, naj njega vzame. Priprosti ljudje so se dali pregovoriti, lepo so pogostili imenitnega snubača ter polni dobrih nad šli počivat. Ko pa hočejo drugo jutro bogatemu tuvcu pripraviti dober zajutrek, zapazijo, da je tiček ponoči izginil, z njim pa tudi denar in razne dobre reči! Nekateri ljudje pa znajo!

Luče v Savinjski dolini. Žalostno so odmevali glasovi naših zvonov po tukajšnjih hri-bih, ko smo izročevali materi zemlji trupli dvoje mladih bitij. Dne 30. januarja smo pokopali pridnega mladeniča Jakoba Rose, kateremu je zahrbtna jetica pretregala nit življenja v starosti 28 let. Akoravno si je na vso moč prizadeval pridobiti si ljubo zdravje in iskal pomoči pri raznih zdravnikih, je moral zapustiti to dolino solz in se podati v večnost. Dragi Jakob, počivaj v miru in naj ti bo lahka zemlja domača! — Komaj so utihnili zvonovi za rajnim Jakobom, že so se zopet oglašili v turobni žalostinki in naznanjali, da nas je za vedno zapustila v najlepših letih svoje-ga življenja splošno priljubljena Francka Strmčnik, po domače Podnjivka. Kratka a zelo mučna je bila njena bolezen. Iskala je zdravnške pomoči doma in šla naposled v bolnico v Celje v najboljši nadi, da se kmalu zdrava vrne na svoj ljubi dom. A njeno upanje se žal ni uresničilo. Po 19dnevnem bivanju v bolnici je dne 31. januarja previdena s sv. zakramenti izdihnila svojo blago dušo. Kako je bila pokojna Francka priljubljena in spoštovana, smo videli že v nedeljo, ko se je zbirala številna množica ljudstva pri Savinjskem mostu, ko so njeno truplo pripeljali iz Celja v Luče. Še bolj pa so pokazali svojo ljubezen do rajne na Svečnico ob njenem pogrebu, ko se je zbrala skoro vsa župnija, da ji izkaže zadnjo čast. Solze so igrale vsem v očeh, ko ji je vlč. g. župnik J. Mikolič ob odprtem grobu govoril poslovilne besede in ko ji je tukajšnji pevski zbor zapel ganljivo žalostinko. — Draga Francka! Težka je bila tvoja bolezen, grenko slovo od tvojih dragih, a trdno upamo, da se že veseliš tam, kjer ni več solz in ne več trpljenja; saj bila si vedno pridna, poštena in ponižna mladenka.

Špitalič pri Konjicah. Na Svečnico dne 2. februarja smo v Špitaliču ustanovili živinorejsko selekcijsko društvo za občine Tolstivrh, Bezovica, Ziče in Loče. Zbralo se je od blizu in ker jih je v bližini le malo, največ od daleč okoli 100. Znano nam je bilo, da nameravata blatno in sneženo pot do nas premeriti gg. banski inšpektor Zidanšek in Zupanc. Že prejšnji dan sta v Ločah in Zičah obiskovala naše skromne kmečke domove, si ogledala živino in dajala nasvete. — Pri občnem zboru živinorejskega odseka nam je tajnik gospod Šolski upravitelj Brcé v poročilu dokazal dosedajne uspehe štiriletnega delovanja odseka, ki je bil mogoč le na podlagi

skupnega požrtvovalnega dela, posebno odbo-rov. Poročilo blagajnika Turka ni bilo obsežno in bahato, ker odsekov namen ni bil nabirati kapital, ampak ustvarjati s pomočjo istega dobrine, ki so se nanašale na govedo-svinje- in kokošjerejo, izboljšanje hlevov, u-metna gnojila, zgradbo gnojišč i. dr. Odsekov mlečni kontrolor in vodja rodovnika g. Tone Zidanšek je obrazložil uspehe mlečne kontro-le za leto 1930. Najvišja mlečnost je bila 4240 litrov, najnižja pa 908 litrov. Povprečna mleč-nost pri 50 rodovniških kontroliranih kravah je 2238½ litrov. Rodovniških krav brez kontro-le je še 31. Najboljša krava mlekarica je uživala poleg sena in slame tudi kuhano ži-to, druge boljše kot dodatek nekaj pese, otro-fov ali pomije, največ srednjih in slabejših molznic pa se je moralo zadovoljiti z reza-nico in koruznico in po vrhu še opraviti vsa vprežna dela. Konjev in volov v tem goratem kraju skoro nimamo več. Mladi zarod se pa že dobro počuti. Dajamo dalj časa mleko in dobro seno, ima priliko gibanja, v hlevu je snaga in sveži zrak. Živalice so rastne, ravnih nog in hrbtov, izginjajo plečne upadlosti, ve-liki trebuhu in dolga dlaka. Živalne, gibčne in veselega obnašanja so te živalice. Za plem-enjenje sta na razpolago dva bika importira-nca z dobrimi oblikami in dokazi pokole-nja, istotako dva merjaseca. Stajerski petelin in kokoši se pa šopirijo že skoro na vsakem dvorišču. Naše živine glas že sega v deveto vas. To se je dosedaj doseglo pod imenom živinorejskega odseka. — Razmere nas pa si-lijo k ustanovitvi živinorejskega selekcijske-ga društva, kateremu je v zakonu za pospe-ševanje živinoreje priznana enaka pravica in ugodnosti kot zadrugam. Za ustanovitev take zadruge še nismo popolno dozoreli.

Naš stari znanec in že sivi g. Zupanc nam je prečital nova pravila, katera smo odobrili in sprejeli soglasno. Izvolili smo si upravni, selekcijski, nadzorstveni odbor in razsodišče, torej veliki aparat, kateremu bo treba mnogo božje masti, to je dela in potrpežljivosti. — G. banski inšpektor Zidanšek nam je v poljud-nem predavanju govoril o važnih nalogah kmetijstva, da si s samopomočjo in v skupno-sti omili težki položaj. V tem pravcu nas je bodril tudi gospod Zupanc, ki je povdaril, da je prvi uspeh zaupanje v lastno moč mnogih malih kmetov. — Po skoro triurnem trajanju tega zborovanja je gospod načelnik Karl Zi-danšek, ki je zopet načelnik novega društva, zaključil lepo prireditev.

„Slov. Gospodar“ stane:

a) v Jugoslaviji:

Celoletno 32 Din.

Polletno 16 Din.

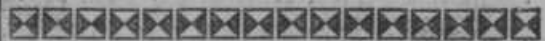
Četrletno 9 Din.

b) v inozemstvu:

Celoletno 64 Din.

Polletno 32 Din.

Četrletno 18 Din.

Ali že imate povesti »A njega ni...« ter »Kraljica Estert«. Obe sta krasni. Dobita se v Cirilovih knjigarnah v Mariboru za ceno 15 Din 1 komad.

Limbuš pri Mariboru. Dne 4. t. m. smo pospremili na njegovi zadnji poti moža, ki je vsled težke bolezni in nepopisnih bolečin zatisnil svoje trudne oči. Imel je raka na vratu. Zdravniška veda je storila vse, da bi ga rešila prezgodnje smrti, a rak je — rak. Zaspal je po nepopisnem trpljenju. Koliko je z njim trpela v bolezni njegova žena in ostali, to ve le Bog. Končano je. Božja volja se je spolnila. Sedaj je rešen vseh bolečin in trpljenja in z njim vsi ostali žalujejo. Po svojih mladih letih se je posvetil službi kot železničar, kjer je služil celih 40 let. S svojo ljubo družico, sedaj vdovo Marijo, si je ustanovil na Hrastju v občini Vrhovdol pri Limbušu svoj lastni domek, katerega je z vso vnemo negoval. Pokojni Anton Pečar je bil rojak fare Sv. Martina pri Vurbergu. Dosegel je starost 67 let. Rodili so se mu trije otroci, dve hčerki in sin. Smrt ga jim je odvzela, dasi bi ga kot ljubega ateka in dedeca radi še dolgo imeli v svoji ljubi družinski sredi. Pogreb je bil veličasten. Že dolgo Limbuš takega pogreba videl ni. Saj ga je pa tudi zaslužil. Bil je podpornik bodisi kot član ali drugače raznim društvom, katera je srčno ljubil in jih po svojih skromnih razmerah tudi podpiral. Pevsko društvo »Planinca« iz Pekar mu je zapelo v slovo pred hišo in na grobu dve prav v srce segajoči in pretresujoči nagrobnici, kateri so ob spominu na rajnega marsikomu izvabile solze v oči. Počivaj v miru po tolikem trpljenju v življenju, zlasti pa v bolezni in večna luč naj ti svetil!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 6. in 7. t. m. nas je obiskal sneg s hudim metezem. Severni veter je imel s snegom grozovito moč. Zlasti ob Boču naše župnije. Sicer se je zgodilo, da nekateri kmetje in kočarji ob Boču si niso upali zvečer k počitku. Tako so prebedeli celo noč, ker so bili v obupni nadi, da jim zdaj in zdaj grozni veter prevrne zavetišče. K sreči pa se ni nič posebnega zgodilo, razen da je bila radi preslabe poti v nedeljo dne 8. t. m. zjutraj pri prvem sv. opravilu cerkev izredno slabo zasedena. — Novoporočenih parov imamo letos pri nas izredno malo število, kakor pač ta čas ni bila pri nas nava. — Naši kmetje globoko pozdravljajo zakon, s katerim so rodbine, ki imajo 9 otrok razrešene vseh davkov. Trda pa jim je misel o kuluku.

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 1. februarja so se obhajale v hiši cerkvenega ključarja Franca Belec, posestnika v Vintaroveh, zelo na tihem v domačem krogu svoje družine kar tri slavnosti in sicer: posvetitev družine presv. Sreca, gospodar je obhajal 64. god svojega rojstva in 40letnica poroke z njegovo dobro in marljivo ženo Alojzijo, rojeno Potrč, s katero gospodarji že toliko let na precej obširnem posestvu. Pri tej priliki je domači gospod župnik Razbornik v lepih in zbranih besedah razložil pomen vseh treh slavnosti, pomen posvetitve, go dovanja in 40letnice poroke, za kar mu gre najlepša zahvala. Vsi navzoči želimo, da bi oba slavljena doživela še tudi 50letnico svoje poroke!

Z dežja pod kap. Gospa (govori pri mizi z gospodom, čigar imena ni razumela dobro, ko se ji je predstavil): »V nedeljo sem gledala v Jesenovem neko žaloigro, a zagotavljam vas, da se še

nikoli nisem tako dolgočasila. Kakšna neslanost! Niti ene misli, niti enega gladkega stiha. — Gospod: »E, pač, gospa, to je delo, ki sem ga spisal v mladosti.« — Gospa: »Saj ta žaloigra je končno resno in vestno delo. Samo da bi bili igralci bolje igrali, pa bi delo napravilo drugačen vtis. Le pomislite, tista junakinja, vojvodinja ali kaj...« — Gospod: »Kaj hočete, ne smete soditi prestrogo! Moja uboga žena je dobra gospodinja, odra pa človek ne dobi v oblasti naenkrat.« — Gospa: »Ne, nasprotno! Vaša gospa je precej dobro igrala. Ima lepo postavo in zvonek glas. A mislila sem onega princa, ki je v tretjem dejanju zgrabil za meč kot prime kuhar za ročaj od ponve.« — Gospod: »Saj imate čisto prav! Toda človek, ki sedi vedno pri pisalni mizi, se vendar ne more izkazati že pri prvi izkušnji umetnika, zlasti če mora stopiti na oder nepričakovano in nepripravljen, kot sem moral jaz.«

Majčnik je imel precej nerodnega hlapca. Naročil mu je, naj prebarva vrata in pripomnil, da je barve malo. Čez hip je šel Majčnik pogledat za nezanesljivim hlapcem ter ga našel, kako je z neznansko brzino barval. — »Čemu tako hitiš, saj se ne mudi«, ga ogovori. — »Pa se mudi«, je odvrnil hlapec. »ali ne vidite, kako malo barve imam. Hiteti moram, da bom prej izgotovil, nego mi barve zmanjka.«

Pri odvetniku. Advokat: »Dobro, jaz vas bom zagovarjal pred sodiščem radi kraje. Toda vi morete meni vse po pravici povedati, kako je bilo.« — Tat: »Vse vam rad povem, le tega ne, kam sem denar zakopal.«

Kandidatura za poslanca. A: »Veš, kaj bi jaz najraje?« — B: »Kaj?« — »Najraje bi na smrtni postelji bil kandidat za poslanca.« — B: »Zakaj pa to?« — »Tedaj bi mi vse nasprotno škrinjice dobro vest izpraševale in bi se potem lahko čisto spovedal in dobro na smrt pripravil.«

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Lisičje, dihurjeve, kunine, zajčje, bele podlase in druge zimske kože od divjačine kupuje po najvišjih cenah I. Ratej, trgovec v Slov. Bistrici.

Lepo fotografije za legitimacije takoj in poceni. Foto-atelje »Eli«, Maribor, Aleksandrova cesta 1, pri frančiškanski cerkvi. 117

Kuharico sprejemem na posestvo. Ponudbe s spričevali na posredovalnico Rudolf, hotel »Beli vol«, Celje. 280

Proda se lepo in rodovitno posestvo 14 do 15 oralov v lepi solnčni legi. Andrej Pihler, posestnik, Selce, Sv. Rupert v Slov. gor. 279

Lepa vila, 4 sobe, vrt pripraven za vrtnarja, Din 145.000.

Gostilna vedno dobro idoča, Din 380.000 proda Posredovalnica Rapid, Maribor, Gosposka ulica 28. 282

Vzorna kmetija z vrsti, sadonosnikom, njivami, travniki, gozdi takoj za prodati v Spuhlji h. št. 34. Več se izve pri lastniku Mihaelu Brenčič, posestnik v Ptuj, Ormožka cesta št. 3. 278

Posestvo na prodaj: 50 minut od verkeve, 20 minut od avtopostaje v lepem kraju, solnčna lega, za vinograd. Cena 13.000 Din. Nova cerkev, Homec 21, Osetič Leopold. 277

Mlinarski vajenec, močan in pošten, se sprejme. Hrana in stanovanje v hiši. Zvonko Mešček, umetni mlin, Sv. Lovrenc na Dravskem polju. 269

Kroješki šivalni stroj se poceni proda. Spodnje-Radvanjska cesta 41, Novavas pri Mariboru. 273

Proda se malo posestvo okoli pet oralov L. Munda, krojač, Savci 42, pošta Sv. Tomaž pri Ormožu. 255

Birmanka, kateri je bila za hotro Bračko Antonija, naj se zglaš pri nas. 254

Za falski brod se sprejme priden, izučen in trezen brodar. Vstop takoj. Prednost imajo osebe, ki zamorejo nuditi varščino in ki so izučeni tesarji. Ponudbe je nasloviti na go. Ino Orosel, Maribor, Aleksandrova 20. 257

Majer s 4 delavnimi močmi se sprejme, lahko redi svojo živino. Jarenina 39. 256

Zakonska brez otrok iščeta službo v bližini Maribora. Ojnik Jožef, Sovjak 13, Sv. Jurij ob Ščavnici. 252

Iščejo se oglarji, katerim se da brezplačno les za izdelavo ogla. Več se izve v gostilni Ogrinc, Kamnica pri Mariboru. 253

Viničar s 4-5 delavskimi močmi se sprejme. Ida Švarc, Košaki 124, p. Maribor. 265

Tamburice prodamo: 9 instrumentov (2 bisernici) za cel zbor. Zelo lep glas in dobro ohranjene. Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Šmartnem na Pohorju, p. Slov. Bistrica. 261

Proda se gozd, njiva, zraven državne ceste v bližini Frama. Naslov v upravi lista. 260

Fomaranče in limona italijanskega in španskega izvora, in zelenjave, vedno sveže prvovrstno blago nudi Celestina Glavnik, Ljubljana, Pogačarjev trg 1. 265

Kdor želi prodati ali kupiti gostilno, mesarijo, trgovino, malo ali veliko posestvo. Naslov: Grošl Josip, Slivnica pri Mariboru. 274

Par konjev, zanesljivih, za poljsko delo, kupi: župnišče Sv. Peter pri Mariboru. 242

Razglas. Dne 24. 2. 1931 ob 9. uri se vrši na licu mesta v Slivniškem Pohorju št. 26 licitacijska oddaja v najem, oziroma v zakup nepremičnine nedl. otrok Hojnik, oziroma Predan vl. št. 20 k. o. Slivniško Pohorje in sicer: stanovanjske hiše, gospodarkega poslopja, žage, njiv, travnikov in pašnikov razun gozdov za dobo treh let. Dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri podpisnem sodišču v sobi št. 6 ob uradnih urah. — Okrajno sodišče v Mariboru, odd. VI., dne 1. 2. 1931. — P VI 305-24-76. 278

Oklici Ne nasedajte za obnovo vaših dobrih vinskih in sadnih leg pri nabavi sadežev raznim nepoklicnim vsiljivcem špekulantom, ampak zahtevajte brezplačno ponudbe in cenik od poklicnega in znanega veččaka, kateri vas postreže v slučaju potrebe z odgovornostjo in pod garancijo z zdravimi sadeži, posebno pa z dobrimi selekcioniranimi trtami za Dravsko banovino najprikladnejših sortah, po zmerni ceni in to dosežete pri: drevesnici-trtarnici J. Gradišnik, Smarjeta, p. Celje. 102